

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยปัจจุบันกำลังประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทั้งปัญหาการว่างงาน ปัญหารายได้ต่ำ ปัญหาการไร้ที่อยู่อาศัย ปัญหาขาดแคลนทรัพยากร ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาโภคภณ์ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ฯลฯ โดยแต่ละปัญหาล้วนส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ซึ่งคุกคามต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และการพัฒนาประเทศ โดยรวมอย่างยิ่ง

จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ ของภาคเหนือ มีความเจริญเป็นอันดับสองรองจากกรุงเทพมหานคร ก็ประสบกับปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเช่นเดียวกัน แม้จะซึ่งไม่มีสภาพหรืออยู่ในสถานการณ์ที่รุนแรงมากนัก แต่ก็มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้แก่ ปัญหาการจัดการขยะ ปัญหาการจราจร ปัญหาน้ำดืด ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาการใช้พลังงาน ปัญหาสิ่งแวดล้อม ในที่สาธารณะ และปัญหาภูมิทัศน์ โดยแต่ละด้านล้วนส่งผลกระทบต่อสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และสุขภาพของประชาชนที่พำนักอาศัยโดยตรง ซึ่งสามารถสังเคราะห์ของสภาพปัญหาเหล่านี้ ดังนั้นที่ อาจารย์ชรุตม์ เกริญเมือง (2537) กล่าวว่า มากการขาดการวางแผนหลักที่จะรองรับการเติบโตของเมือง โดยเฉพาะเรื่องสาธารณูปโภค ที่จะให้บริการแก่คนในท้องถิ่นและคนที่อพยพเข้ามา ความไม่เข้าใจบริบทของสังคมเมืองเชียงใหม่ ทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควรเป็น การส่งเสริมและเน้นการเริญเดิบให้ด้านเศรษฐกิจมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชนและสภาวะแวดล้อม รวมถึงประชาชนไม่ได้รับข้อมูลและการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ อ่อนเพียงพอ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้ทราบนักถึงความเสื่อมถอยของสภาวะแวดล้อม ดังนั้นในการจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมจึงต้องมีกระบวนการวางแผนการพัฒนาเมืองที่ดีที่เป็นระบบควบคู่ไปกับการสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาอย่างยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติถือเป็นศูนย์กลางศาสตร์การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549

ว่า ต้องเสริมสร้างเครือข่ายการประสานและการทำงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน และประชาชนในท้องถิ่น ในการอนุรักษ์พื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ แต่สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน รวมทั้งต้องสร้างจิตสำนึกระ霆ให้คนตระหนักถึงความสำคัญของการรักษา สิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ความมีการสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิ่งแวดล้อม โดยการ สอดแทรกเนื้อหาเรื่องสิ่งแวดล้อมศึกษาไว้ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับและทุกระบบ เพื่อปลูกฝัง ทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้อง สร้างพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างความ ตระหนักรถึงสิทธิ หน้าที่ในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม (สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544) ซึ่งลักษณะดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่ง ศรีโพธิ์ (2541) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของประชาชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นต่อการ จัดการสิ่งแวดล้อมส่วนหนึ่งที่ต่างกัน

เทศบาลนครเชียงใหม่ในปัจจุบันมีสถานศึกษาจำนวนถึง 108 แห่ง มีครุจำนวน 4,152 คน และมีนักเรียนจำนวนถึง 75,151 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2545) ซึ่งจากจำนวนครูและนักเรียน เกือบ 8 แปดหมื่นคนดังกล่าว นับว่ามีส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของเทศบาล นครเชียงใหม่ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ก่อร้ายคือ ด้านเป็นผู้ก่อปัญหาโดยตรง เช่น ปัญหาจะ ปัญหาการใช้น้ำ ปัญหาการใช้พลังงาน ปัญหาสิ่งปฏิกูล และด้านเป็นผู้ก่อปัญหาโดยอ้อม เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหานมพิษทางอากาศและปัญหาพลังงาน ซึ่งกิจจากการใช้ยานพาหนะเพื่อรับ ส่งของผู้ปกครอง ดังนั้นสถาบันการศึกษาในฐานะที่เป็นแหล่งปลูกฝัง ถ่ายทอดวิทยาการความรู้ ทัศนคติ รวมถึงค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และเป็นองค์กรหนึ่งของสังคมซึ่งบุคลากรในองค์กรมี ส่วนก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จึงควรที่จะเข้าร่วมรับผิดชอบและมีบทบาทในการแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วย ซึ่งจากลักษณะดังกล่าว ผู้ศึกษาซึ่งมีความสนใจที่ศึกษาว่าสถานศึกษา มีบทบาทในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างไร โดยเฉพาะสถานศึกษาในเขตเทศบาล นครเชียงใหม่ โดยได้มุ่งเน้นศึกษาถึงสถานการณ์สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาเป็น อย่างไร มีความรุนแรงเพียงใด และน่าจะมีแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินการจัดการปัญหา สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาและเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อรับรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นใน อนาคตต่อไปอย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาบทบาทในการจัดการปัจจุบันสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
3. เพื่อหาแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ศึกษาถึงสภาพปัจจุบันสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ในด้านบัญชายะ บัญชาน้ำเดี่ยวก่อการเรียน บัญชาน้ำเดี่ยวก่อโรคอาหารและสถานประกอบการ ปัจจามพิษทางอากาศ ปัจจุหการราชการ ปัจจุหการใช้พลังงาน ปัจจุหภูมิทัศน์ และปัจจุหสิ่งแวดล้อมที่สาราระะ โดยมุ่งศึกษาลักษณะของบัญชา ระดับความสำคัญหรือความรุนแรงของบัญชา ผลกระทบของบัญชา และสาเหตุสำคัญของบัญชา
2. ศึกษานบทการจัดการบัญชาสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้แก่
 - นโยบาย มาตรการ ข้อปฏิบัติ การดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา ในการจัดการบัญชาสิ่งแวดล้อม
 - บทบาทของผู้ดำเนินการ ผู้รับผิดชอบ ผู้เกี่ยวข้อง หรือมีส่วนร่วมในการจัดการบัญชาสิ่งแวดล้อม
3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดการบัญชาสิ่งแวดล้อมจากสถานศึกษา

ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษารั้งนี้จะศึกษาในพื้นที่เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยศึกษาจากสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่แยกตามเขตการปกครองคือ แขวงนครพิงค์ แขวงเมืองราย แขวงกาวิละ และแขวงครัววิชัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ประกอบด้วย 3 กลุ่ม

1. ประชาชนที่เป็นชนชั้นกลาง ที่พักอาศัยหรือทำงานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

2. ผู้ประกอบการ ซึ่งดำเนินกิจการอยู่ในเขตเทศบาลเชียงใหม่
3. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักเรียน และพ่อค้าแม่ค้าในสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาทของสถานศึกษา หมายถึง การทำงานหรือกระบวนการดำเนินงาน ซึ่งแสดงออกถึงการมีส่วนร่วม การมีส่วนรับผิดชอบของสถานศึกษาและบุคลากรภายในสถานศึกษา ในการจัดกิจกรรม โครงการ และหรือการปฏิบัติงานต่าง ๆ

การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม หมายถึง กระบวนการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาที่นำไปสู่วิธีการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลเชียงใหม่อย่างเหมาะสม ประกอบด้วย

- การวางแผน คือ การศึกษาถึงแนวทาง วิธีการและความเป็นไปได้ และวางแผนแนวทางในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมไว้ล่วงหน้า
- การจัดองค์การ คือ การจัดแบ่งหน่วยงานภายในสถานศึกษาเพื่อรับผิดชอบงานโดยกำหนดโครงสร้าง การแบ่งงาน และหน้าที่ที่ชัดเจน
- การจัดบุคลากร คือ การมอบหมายให้บุคลากรต่าง ๆ ในสถานศึกษารับผิดชอบการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้ง 7 ด้าน คือ ปัญหาน้ำ ปัญหาน้ำเสีย ปัญหามลพิษทางอากาศ ปัญหาระยะ ปัญหาการใช้พลังงาน ปัญหากุมิทัศน์ และปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สาธารณะ
- การควบคุม คือ การติดตามผลและดูแลให้มีการปฏิบัติงานตามนโยบายและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน
- การประสานงาน คือ การประสานงานระหว่างหน่วยงานหรือบุคลากรของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบงานในแต่หน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม
- การรายงานผล คือ การรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้า หรือผลของการดำเนินงานในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม
- การงบประมาณ คือ การจัดทำงบประมาณ การใช้จ่ายเงิน การควบคุมและตรวจสอบด้านการเงินในการดำเนินการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม

ปัญหาสิ่งแวดล้อม หมายถึง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นภายในและบริเวณใกล้เคียง โดยรอบสถานศึกษาซึ่งมีผลกระทบต่อผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ผู้ประกอบ

การภายในสถานศึกษา ผู้มาติดต่อสถานศึกษา รวมถึงประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ในการศึกษา ครั้งนี้ ปัญหาสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

- ปัญหายาช เช่น การไม่ทิ้งขยะในสถานที่ที่จัดไว้ การจัดเก็บขยะไม่เป็นเวลา
- ปัญหาน้ำเสีย เช่น น้ำท่วมขัง ระบบการระบายน้ำ ระบบการบำบัดน้ำเสีย
- ปัญหามลพิษทางอากาศ เช่น ควันจากท่อไอเสียรถยนต์ ฝุ่นละออง
- ปัญหางရဓရ เช่น ปริมาณการใช้รถชนิด การขาดระเบียบในการขับขี่ พื้นที่ การจอดรถ ไม่เพียงพอและเหมาะสม
- ปัญหางရໃຫຍ່ພັນການ เช่น การใช้ไฟฟ້າ น້ຳປະປາ อย่างສົ່ນປລືອງ ไม่ເກີດປະໂຍບນ້ອຍ່າງເຕັມທີ່
- ปัญหากຸນິທັກນີ້ เช่น การຄ່ອສ້າງສິ່ງປຸກສ້າງ การຕົດຕັ້ງປ້າຍນົດບັງທັກນີ້ກາພ
- ปัญหາສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສາຮາຣະ ເຊັ່ນ ກາරຂາດກາຈັດວາງຜົ່ນທີ່ທີ່ພື້ຍພອແລະເໝາະສົມ ກາරຂາດກາຄູແລຮັກມາ

สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนและวิทยาลัยที่ต้องอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ชนชั้นกลาง หมายถึง ประชาชนที่พำนักอาศัยหรือทำงานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยประกอบอาชีพที่มีรายได้ประจำจากภาคครัวเรือนหรือเอกชนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 6,000 บาทต่อเดือนขึ้นไปและสามารถเลี้ยงตนเองได้

ผู้ประกอบการ หมายถึง ประชาชนผู้เป็นเจ้าของธุรกิจ สถานประกอบการ บริษัท หรือห้างร้านต่าง ๆ ที่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือผู้มีอำนาจในการบริหารงานของสถานประกอบการ บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งดำเนินกิจการอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

พ่อค้าแม่ค้าในสถานศึกษา หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพหรือธุรกิจจำหน่ายอาหาร หรือเครื่องดื่มต่าง ๆ กายในสถานศึกษา

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
2. ทราบถึงบทบาทในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
3. ได้แนวทางที่เหมาะสมในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
4. เป็นแนวทางในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมสำหรับสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบททางสังคมเหมือนกัน/ใกล้เคียงกัน